

Sygn. akt: I C 391/16 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Zaryczny
Protokolant:	sekr. Aldona Pierz

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2017 r. w Gorlicach

sprawy z powództwa R. (...)w K.

przeciwko A. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. B. na rzecz strony powodowej R. (...)w K. kwotę 145,68 zł (sto czterdzieści pięć złotych sześćdziesiąt osiem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 3 lutego 2016r. do dnia zapłaty;

II. zasądzone w pkt I świadczenie rozkłada na raty miesięczne:

- pierwsza w kwocie 50,00 zł (pięćdziesiąt złotych) płatna w terminie do dnia 28 lutego 2017r.,

- druga w kwocie 50,00 zł (pięćdziesiąt złotych) płatna w terminie do dnia 31 marca 2017r.,

- trzecia w kwocie 58,98 (pięćdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) płatna w terminie do dnia 30 kwietnia 2017r.

wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;

III. odstępuje od obciążenia pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz strony powodowej.

SSR Joanna Zaryczny

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

G.(...)

UZASADNIENIE

do wyroku Sądu Rejonowego w Gorlicach

z dnia 19.01.2017r.

do sygn. I C 391/16 upr.

o zapłatę

Strona powodowa R.w K. wystąpiła z pozwem nadanym dnia 03.02.2016r., skierowanym przeciwko A. B., domagając się zasądzenia kwoty 145,68zł z odsetkami ustawowymi od dnia 03.02.2016r. do dnia zapłaty, zasądzenia zwrotu kosztów sądowych, w tym 30,00zł opłaty i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Strona powodowa nabyła wierzytelność w stosunku do pozwanego na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 23.11.2015r. od pierwotnego wierzyciela, tj. (...) SA w W.. Pozwany zawarł z wierzycielem pierwotnym umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych świadczonych i rozliczanych w ramach konta klienta o numerze 1. (...) przypisanego pozwanemu. Całkowite zadłużenie z powyższego tytułu uwzględniające wszelkie dokonane przez pozwanego wpłaty na dzień wniesienia pozwu wynosiło 145,68zł, w tym: 132,66zł należności głównej wynikającej z sumy wartości niezapłaconych faktur, 13,02zł odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od następnego dnia wymagalności poszczególnych faktur do dnia poprzedzającego złożenie pozwu. Od powyższej kwoty powód dochodzi dalszych odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozwany A. B. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 14.03.2016r. sygn. VI Nc-e 180435/16 wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu. Jako zarzut podniósł, że strona powodowa nie wyczerpała drogi przedsądowego dochodzenia roszczenia. Ostatecznie podczas rozprawy z dnia 19.01.2017r. pozwany zadeklarował wolę spłaty zadłużenia w ratach, tj. pierwsze dwie raty miesięczne w kwotach po 50,00zł i trzecia rata obejmująca pozostałą należność, tj. kwotę 45,68zł wraz ze skapitalizowanymi odsetkami od 03.02.2016r. do dnia wyroku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany zawarł z (...) SA w dniu 25.10.2012r. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych połączonych z zakupem telefonu w promocji Z. i zostało mu przypisane konto nr 1. (...). Z tytułu umowy były naliczane na jego konto należności miesięczne.

(dowód: umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 25.10.2012r. – k.52, faktura VAT nr (...) z dnia 16.10.2012r. – k.53, Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych – k.55-56, Regulamin oferty Z. – k.57-62, zeznania pozwanego – protokół rozprawy z dnia 19.01.2017r od 00:10:30 k.68/2)

W związku z niedotrzymaniem warunków umowy w ofercie Z. umowa ta uległa rozwiązaniu i na mocy wiążących warunków oferty pozwany został obciążony karą równowartości ulgi przyznanej w związku z zawarciem umowy, pomniejszoną o czas wywiązywania się z warunków umowy, w łącznej wysokości 132,66zł. Wskutek powyższego wystawiona została nota obciążeniowa nr (...) z dnia 29.10.2014r. na kwotę 132,66zł wymagalna dnia 12.11.2014r.

(dowód: załącznik nr 1 wykaz niezapłaconych faktur – k.23, nota obciążeniowa – k.63)

W dniu 17.10.2014r. (...) SA jako cedent oraz strona powodowa jako cesjonariusz zawarli Umowę ramową przelewu wierzytelności. Według postanowień umowy (§3.12) w przypadkach szczególnie uzasadnionych, przez które strony rozumiały w szczególności wezwanie sądu lub innego organu administracji państwowej, cedent zobowiązał się udzielić odpowiedzi i dostarczyć ją cesjonariuszowi.

W wykonaniu umowy strony cesji zawarły Porozumienie nr 6 z dnia 23.11.2015r. obejmujące nabycie przez stronę powodową wierzytelności przysługujących cedentowi. Na podstawie porozumienia strona powodowa nabyła wierzytelność w stosunku do pozwanego wynikającą z noty obciążeniowej nr (...).

(dowód: umowa ramowa przelewu wierzytelności z dnia 17.10.2014r. – k.26-31, porozumienie nr 6 z dnia 23.11.2015r. – k.32-33, wyciąg z zał. do cesji – k.51)

W piśmie z dnia 22.12.2015r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty. Należność nie została uiszczona.

(dowód: przedsądowe wezwanie do spłaty zadłużenia z dnia 22.12.2015r. – k.22)

Pozwany leczył się psychiatrycznie w 1997r. po wypadku, potem w 2014r. Ma rozpoznaną depresję, leczył się u doktor P., P. (...), doktor M.. Przeszedł załamanie nerwowe, ponieważ w 2013r. mama zmarła na raka, w 2014r. brat zginął w Niemczech, jest rozwiedziony od 2016r. Jest zobowiązany do płacenia alimentów na dwójkę dzieci w łącznej kwocie 600,00zł miesięcznie. Dysponuje orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, jest to orzeczenie czasowe do listopada 2017r. Nie ma orzeczenia o niezdolności do pracy. Przestał pracować w 2014r. Był i nadal jest zarejestrowany w urzędzie pracy, nie starał się o rentę. Utrzymuje się z zasiłku stałego z MOPS w wysokości 600,00zł miesięcznie. Mieszka w domu rodzinnym, który stanowi własność siostrzeńca. Nie ma gruntów ani lasu, oszczędności, wartościowych przedmiotów, samochodu. Alimenty uiszcza w kwotach po 200-300,00zł. Na leki wydaje około 106,00zł, to wystarcza na miesiąc. Razem z siostrą prowadzi gospodarstwo domowe, dokłada się ile może. Ma zadłużenie w bankach na kwotę ok. 50 tys. zł, ponieważ w 2012r. założył firmę i ma niewypłacone należności na kwotę ok. 900 tys zł.

(dowód: zeznania pozwanego – protokół rozprawy z dnia 19.01.2017r od 00:10:30 k.68/2)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedstawionych przez stronę powodową dokumentów, których wiarygodność i autentyczność nie zostały przez strony podważone, nie wzbudziły także podejrzeń Sądu, dowodu z zeznań stron ograniczonego do słuchania pozwanego. Pozwany ostatecznie nie kwestionował żądania ani co do zasady, ponieważ przyznał, że zawarł umowę z O., która została rozwiązana, ponieważ nie uiszczał należności, ani co do wysokości.

Sąd nie uwzględnił wniosków strony powodowej o zobowiązanie w trybie art. 248 k.p.c. (...) S.A. do udzielenia informacji, czy wierzytelność przysługująca przeciwko pozwanemu ujęta w wyciągu z wierzytelności złożonym przez powoda została nabyta przez powoda, nadto na jakiej podstawie, z jednoczesnym zobowiązaniem wierzyciela pierwotnego do przedłożenia wyciągu z listy wierzytelności stanowiących przedmiot umowy cesji z dnia 23.11.2015r. w odniesieniu do wierzytelności przysługującej od pozwanego; zobowiązanie wierzyciela pierwotnego do udzielenia informacji na temat stanu zadłużenia pozwanego na dzień zawarcia umowy cesji między wierzycielem pierwotnym a powodem w odniesieniu do wierzytelności przysługującej przeciwko pozwanemu; zobowiązanie wierzyciela pierwotnego do nadesłania treści dokumentacji związanej z zawieraniem przez pozwanego umowami wraz z regulaminami promocji, regulaminami świadczenia usług, w ramach których pozwany zawarł umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla kart SIM z przypisanym do nich numerami telefonów, z których korzystał pozwany, w razie potrzeby w oryginale lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem. To na stronie powodowej spoczywał obowiązek przedstawienia tych dokumentów zgodnie z art.6 k.c., ponieważ wywodziła z nich skutki prawne i miała możliwość zwrócenia się o nie do pierwotnego wierzyciela, nie wykazała zaś, by spotkała się z odmową. Nadto nie były one potrzebne wobec przyznania okoliczności sprawy przez pozwanego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo co do zasady zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa dochodziła od pozwanego należności wynikającej z noty obciążeniowej wystawionej na pozwanego przez wierzyciela pierwotnego (...) SA wraz z dalszymi odsetkami. Wierzytelność została wykazana dołączonymi do akt dokumentami w postaci umowy, noty obciążeniowej, zaś legitymacja czynna strony powodowej została wykazana przedłożoną umową cesji wierzytelności. Pozwany w ostatecznym stanowisku nie zakwestionował obowiązku zapłaty co do zasady i co do wysokości.

Pozwanego oraz wierzyciela pierwotnego wiązała umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na mocy której pozwany obowiązany był do zapłaty za świadczone usługi (art.353 k.c.). Z obowiązku zapłaty się nie wywiązał. Obowiązek zapłaty został wykazany co do zasady i co do wysokości. Dlatego Sąd orzekł jak w pkt I na podstawie stosunku zobowiązaniowego obowiązującego strony, w który wstąpiła strona powodowa oraz art.481 k.c.

O ile pozwany nie kwestionował obowiązku zapłaty, o tyle wskazał na brak możliwości finansowych jednorazowej spłaty całości zadłużenia.

Na zasadzie art.320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przepis określa szczególną regułę wyrokowania, dotyczącą przedmiotu orzekania, dającą sądowi możliwość uwzględnienia także interesów pozwanego, w zakresie czasu wykonania wyroku, a interesów powoda przez uniknięcie bezskutecznej egzekucji. Mimo umiejscowienia go wśród przepisów postępowania, ma on charakter materialnoprawny, ponieważ modyfikuje treść łączącego strony stosunku cywilnoprawnego, w odniesieniu do sposobu i terminu spełnienia świadczenia przez pozwanego i w tym zakresie jest konstytutywny. Rozłożenie na raty świadczenia pieniężnego zależy od zaistnienia szczególnie uzasadnionych wypadków w sferze majątkowej, które powinna wykazać osoba zobowiązana do świadczenia. Przy czym decyzja sądu o rozłożeniu na raty świadczeń jest możliwa nie tylko na wniosek ale także z urzędu (vide wyrok SN z dnia 30.04.2015r. II CSK 383/14 OSNC 2016/C/59 L., www.sn.pl, OSNC - Zb. dodatkowy 2016 nr C, poz. 59, str. 144). Skorzystanie z tej instytucji może mieć miejsce jedynie w wypadkach "szczególnie uzasadnionych", tzn. wyjątkowych. Owe "szczególne okoliczności" zachodzą wówczas, kiedy natychmiastowe wykonanie wyroku byłoby rażąco sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Na przykład, jeżeli ze względu na stan majątkowy, zdrowotny, rodzinny i in. niezwłoczne spełnienie świadczenia lub jednorazowe spełnienie zasądzzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe, bardzo utrudnione lub narażałoby pozwanego albo jego bliskich na niepowetowaną szkodę. Przyjmuje się, że np. za zastosowaniem omawianego przepisu przemawia sytuacja, w której pozwany uznaje powództwo i podnosi, że nieuregulowanie długu jest spowodowane wyłącznie jego złą sytuacją majątkową. Rozważając rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty, sąd orzekający nie może jednak nie brać pod rozwagę sytuacji wierzyciela. Również jego trudna sytuacja majątkowa może bowiem co do zasady przemawiać przeciwko rozłożeniu zasądzzonego świadczenia na raty, ponieważ sąd nie powinien działać z pokrzywdzeniem wierzyciela. Przepis upoważnia sąd orzekający do wzięcia pod rozwagę przy wydawaniu wyroku, czy jego orzeczenie będzie mogło być wykonane bez potrzeby przeprowadzania egzekucji, zwłaszcza czy pozwany będzie w stanie spełnić zasądzone świadczenie jednorazowo (wyrok SN z dnia 09.04.2015r. II CSK 409/14 L., www.sn.pl).

Pozwany zaproponował rozłożenie spłaty zadłużenia w trzech ratach. Biorąc pod uwagę sytuację zdrowotną, rodzinną i majątkową pozwanego Sąd ocenił, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek. Pozwany utrzymuje się tylko z zasiłku celowego, ciężą na nim zobowiązania alimentacyjne. Skoro zadeklarował spłatę w ratach, pozwoli to uniknąć generowania kolejnych kosztów jakie mogłyby wyniknąć wskutek przymusowej egzekucji roszczenia i powiększały zadłużenie pozwanego. Nie spowoduje to zaś pokrzywdzenia wierzyciela, którego działalność dotyczy windykacji wierzytelności.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd na zasadzie art.320 k.p.c. rozłożył świadczenie zasądzone w pkt I na raty w taki sposób, że dokonał kapitalizacji odsetek od dnia 03.02.2016r. do dnia wyroku i rozłożył świadczenie na 3 raty: pierwsza w kwocie 50,00 zł płatna w terminie do dnia 28 lutego 2017r., druga w kwocie 50,00 zł płatna w terminie do dnia 31 marca 2017r., trzecia w kwocie 58,98 zł płatna w terminie do dnia 30 kwietnia 2017r. (45,68zł oraz 13,30zł - odsetki skapitalizowane od dnia 03.02.2016r. do dnia wyroku 19.01.2017r.) - wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Powództwo zostało uwzględnione w całości. Strona powodowa działała przez zawodowego pełnomocnika ustanowionego z wyboru, uiściła opłatę od pozwu 30,00zł. Pozwany działał osobiście. Na podstawie art.102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążenia pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz strony powodowej. Według art.102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Zastosowanie przez sąd art. 102 KPC powinno być oceniane w całokształcie

okoliczności, które by uzasadniały odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należą zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i fakty leżące na zewnątrz procesu zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego (sytuacji życiowej). Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (postanowienie SN z dnia 14.01.1974r. II CZ 223/73 L.). Pozwany nie kwestionował ostatecznie obowiązku zapłaty. Znajduje się aktualnie w takiej sytuacji, że obciążanie go dalszymi kosztami nie byłoby zasadne. Nadto koszty poniesione przez stronę powodową jako podmiot zawodowo zajmujący się windykacją wierzytelności generowałyby należność wyższą od samej kwoty głównej (30,00zł opłaty, 120,00zł pełnomocnik i 17,00zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa), którą Sąd kierując się oceną sytuacji majątkowej pozwanego rozłożył na raty.

SSR Joanna Zaryczny

ZARZĄDZENIE

1. (...)
 2. (...)
 3. K.(...)
- G., (...)